

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chronologia Christiana

Herbipoli, 1694

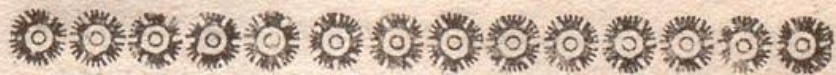
Sæculum XI. Ab Anno 1000. ad 1100.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65495)

AB ANNO 900. AD 1000. 167

confligentes An: 979.* Ignis è Rheno
ortus stragem magnam edit 991* hor-
renda ignis eruptio è Vesuvio 993.*

Hatto Moguntinus immisericors in
pauperes, ultore Deo à muribus dici-
tur corrosus in turri infra Bingam me-
dio in Rheno constructâ, unde turri
hodie dum nomen TURRIS MURIUM
Anno 970,

SÆCULUM XI.

AB ANNO 1000. ad 1100.

CXLV JOANNES XVI. Rom. elect.
Jan. 1003. Sedem tenuit tan-
tùm 5. mensibus, & ut *Funectius* Luthe-
ranus scribit: *Nihil egit Pontificiâ sede*
indignum.

CXLVI. JOANNES XVII. Rom:
(vel etiam XIX. ut alii numerant)
elect: An. 1003. auctoritate suâ & vir-
tutis exemplo Græcam inter & Ro-
manam Ecclesiam unionem induxit.
Obiit an. 1009. die 18. Junij.

Qui in serie Pontificum duos Antipapas
G 4 Joam.

Joannes dictos inseruerunt, illi Joannem XVI hic Scriptum, ponunt ordine XVIII. & XVII numerant XIX. hoc observandum lectori, ne confusio fiat in numero & ordine.

CXLVII. SERGIUS IV. Romanus electus: An. 1009. de quo PLATINA *Vir Sanctissima vita, grataq; consuetudinis, & ante, & in ipso magistratu fuit, in pauperes liberalis, in amicos & familiares iucundus, in delinquentes clemens, in contumaces modestus, in Deum omnem mentem convertens*, hæc, & plura PLATINA, alias non liberalis encomiastes Pontificum Romanorum. Obiit *Sergius A.* 1012. die 13. Maij.

CXLVIII. BENEDICTUS VIII. (aliis VII.) Italus, Comes Tusculanus electus: A. 1012. à Gregorio Antipapa impugnatus, & in exilium pulsus sed à Sancto Henrico Rege Germanorum, cum exercitu Romam proficente, restitutus; quem postea Imperatorem coronavit, & reciproco officio invisurus Româ Bambergam venit, ibidemque templum in honorem *S. Stephani* exstructum assistentibus 72. Episcopis consecravit. Obiit A. 1024. die 29. April.

CXLIV

CXLIX. JOANNES XVIII. (alius
XX.) Italus & COMES TUSCULANUS*
adhuc Laicus, à Consanguineis ad
Pontificatum promotus, ab Ecclesia
tamen postea acceptatus legitimè se-
dit, & *Conradum* Imperat: dictum *Sa-
licum* Romæ in præsentia *Roberti*,
Galliæ ac *Canuti* Daniæ & Angliæ Re-
gis coronavit. Obiit Anno 1033. die
8. Novembr.

CL. BENEDICTUS IX. Italus*
iterum è familiâ COMITUM TUSCULA-
NORUM, quâ auri vi perumpente ad
Pontificatum elatus est: bis dejectus,
& bis iterum intrusus, ac tandem pa-
cis causâ acceptatus. Illud in Ecclesia
Scandalum posuit ut uno tempore
tres, imò quatuor se se Christi in terris
Vicarios appellarent. *Sylvester III. Jo-
annes Archidiaconus*, & hic *Benedictus*.
Pessimæ omnes notæ; ac *Gregorius VI.*
bonæ vitæ ac legitimus Pontifex. *Be-
neditus* enim à quodam Abbate Cryp-
tæ ferratæ *Bartholomæo* nomine, spe-
ctatæ virtutis viro, persuasus, Pontifi-
catum *Gregorio VI.* cessit An. 1044. diu
G 5 autem

autem post A. 1054. facti optimi iterum pœnitens *Gregorio* legitimè jam sedenti denuo se se opposuit, & *Cathedram Petri* non tam possedit, quàm hostiliter obsedit.

CLI. GREGORIUS VI, Rom: ante GRATIANUS dictus, an: 1044. elect: cum tribus Prænominatis Antipapis pro Sede concertantibus convenit pro certis & copiosis redditibus ex Ecclesia annuè solvendis, ut clero Romano liberam electionem relinquerent, quo pacto inito cesserunt Antipapæ, & ipse liberè ac legitimè electus est. Sunt qui Simonix ex hoc reum agere voluerunt *Gregorium*, æquius autem à plerisque defenditur, quia laudabili hoc stratagemate usus est, non ad Pontificatum emendum, sed ad Pacem potiùs Ecclesiæ redimendam: legitimè ac solus sedit 3. annis, & abdicato sponte Pontificatu obiit.

CLII. CLEMENS II. Germanus Saxo. Ante SUIDIGERUS sive SUIGERUS dictus, Bambergensis II. Episcop: Propositus ab *Henrico III.* & invitatus

tus electus in Concilio Sutriensi. Pontificatum ut Pacem sic afferret Ecclesiæ, acceptavit, & sponte cedente *Gregorio*, sedere cœpit Anno 1046. Festo die Nativitatis Christi quo eodem die *Henricum III.* & *Agnerem* conjugem inunxit, & Imperatoriâ coronâ insignivit. Cursum piè, ac laudabiliter gestorum, mors præmatura interrupit, quæ illi Anno 1047. Regiminis sexto mense expleto, in itinere in Germaniam cum *Henrico* Imperatore suscepto, obviam venit. Sepultus est Bambergæ, cujus Ecclesiæ Episcopatum ad mortem usque retinebat.

CLIII. DAMASUS II. Germanus ex Bavaria Brixienfis Episc: & POPPO dictus, Propositus ab *Henrico III.* & electus A. 1048, Sedit non nisi 25. dies, & obiit Præneste, non absque suspicionem veneni ab Antipapa *Benedicto IX* Propinati.

CLIV. S. LEO IX. (aliis VIII. quî *Leonem* in X sæculo Antipapis annumerant) Germanus Alsata de familia COMITUM à DAXBURG & EIGISHEIM,
Tul-

Tullensis Episc. BRUNO dictus. Propositus ab *Henrico III.* & elect. Anno 1049. iterum, sed frustra, opponente se Antipapa *Benedicto*, in vitâ, & post mortem, claruit magnis miraculis: quæ inter memoratur illud à *Leone Ostiensi* & *Desiderio Catinesi* quod Christum in specie leprosi hospitio liberali exceperit. à PLATINA & NAUCLERO *Vir insignis Pietate, Innocentia, benignitate, gratiâ, & hospitalitate, cujus domus pauperibus & peregrinis semper patuerit.* Obiit A. 1054. die 19. April. quo die ut Sanctus colitur.

CLV. VICTOR II. Germanus ex Suevia de familia COMITUM à KALB Episc. Aichstättensis GEBHARDUS dictus, ab *Henrico* Propositus & elect: tanquam dignissimus & aptissimus qui *Leonis* Antecessoris Sanctis vestigiis insisteret, quibus etiam laudabiliter institit, eique adstitit Deus, à veneno, quod nefarius Diaconus missam celebranti, in calice cum vino miscuerat, miraculosè præservando, dum in confertissimo populo adspectante, calix factâ

factâ jam consecratione nullis viribus elevari posset. Diacono adhæc à dæmone possessio & mirum in modum cruciatio, usque dum crimen publicè fassus, precibus *Victoris* ab Inquilino Stygio liberatus est. Ita *Baron.* & alii Obiit Anno 1055.

Sinistrè quidam arguunt Piissimum Imperat. *Henricum*, quòd Jus Romanum Pontificem constituendi, sibi arrogaverit: cum is quatuor hos Pontifices è Germanicâ natione proposuerit tantùm Clero Romano, hoc ipsum legationibus ab Imperatore postulanti, ut viros insignes proponeret, tum ad conatus Tusculanorum principum, pro *Benedicto*, reprimendos, tum nova Schismata præcavenda, liberrimâ interim eligendi potestate Clero relicta, & usurpata.

CLVI. STEPHANUS X. (ab aliis IX.) è Stemmate Ducum Lotharingiæ, filius Ducis Gotzilo, & frater Ducis Gotfridi famosissimi Herois, antè Fridericus dictus in Cardinalatu constitutus, præelegit latere sub nigro Scapulari, quam fulgere in purpurâ, ideo ordinem *S. Benedicti* in monte Cassino ingressus ibidemque Abbas, ac defuncto *Victore* Pon-

Pontifex elect: an: 1057. Sed optima
quæq; pro Ecclesia Dei molienti, atq;
conanti, mors præcox gestorum si-
mul, ac vitæ telam præscidit, Floren-
tiæ in Toscana, A. 1058. die 27. April.

CLVII. NICOLAUS II. Sabaudus
Episc. Florentin. GERARDUS dictus,
elect. A. 1056. *Mincium* Antipapam
qui *Honorius II.* appellari voluit, &
Romanam nobilitatem *Mincio* faven-
tem continuit: *Berengarium* ab errore
reduxit. à PLATINA *Vir in omni vita pro-*
batus dicitur, quotidie 12, pauperibus,
liberaliter pascis, pedes abluit. Obiit
Florentiæ A. 1061. in Junio.

CLVIII. ALEXANDER II. Me-
diolanensis Episcopus Lucanus Ansel-
mus dictus, electus A. 1061. Contra in-
surgente Antipapa *Cadalo* *Parmensi*
Episcopo, & *Agnete* Viduâ *Henrici*, à
Cancellario Imperij *Quiberto* *Parmensi*
ad hoc inductâ. His ille motibus, vir-
tute & Constantiâ suâ compositis, Im-
peratricem ad pœnitentiam permovit.
adversus Clericos concubenarios a-
cerrimus, plurima Scandala sustulit, in
hoc

hoc genere zizaniorum eradicando,
per Germaniam, usus diligente operâ
S. *Annonis* Episc. Colonienf. Obiit
magnæ Sanctitatis famâ An. 1073. die
22. April.

CLIX. S. GREGORIUS VII. pro-
prio nomine dictus HILDEBRANDUS
Hetruscus natione, Patriâ Soannensis,
minimè ex Comitum TOSCANORUM
familiâ: sed Patre natus fabro ligna-
rio, in cujus officinâ puer planè rudis
adhuc litterarum, Segmenta aliquan-
do ludendo tractans, verba illa Psalm:
72. coordinavit: *dominabitur à mari
usq; ad mare.* Vaticinium id fuisse, do-
cuit eventus. Virtute enim duce adi-
tum invenit in Aulam Pontificiam, in
qua per An. 40, decem Antecessores
Pontifices, & Regiminum vicissitudi-
nes expertus, tandem & ipse electus
A. 1073. multicipitem statim hydram
invenit, quâ oppugnaret Hercules iste
Romanæ Eccl: 1. Clerum moribus cor-
ruptis depravatum, ac præsertim con-
cubinatu infamem. 2. Simoniacam
pestem ac hæresin 3. *Henricum IV.*
Har.

Harpyam bonorum Ecclesiasticorum, obstinatæ impietatis, & in omnem licentiam effusæ libidinis Imperatorem. Omnibus tamen his malis fortior Gregorius, tandem Sanctitate, rebusq; gestis clarissimus Salerni obdormivit A. 1085. BARON: verè ad Exemplum Christi, (Cujus Vicarium in terris se præbuit,) positus est in Signum cui hodie dum impietas & livida hæresis plurimùm contradicit.

CLX. VICTOR III. Italus & Dux Beneventanus, ante DESIDERIUS dictus. Alter Alexius, Opulentâ domo ac Sponsâ relictâ in monte Cassino religiosus factus est, ubi virtute ac humilitate Suffragante, Abbas, & demum Pontifex elect. A. 1086. Pontificatum ejus insigni Victoriâ Deus condecoravit: exercitu enim educto in Africam, Centum Saracenorum milia prostravit, & sic redditâ Ecclesiæ pace ipse quoque in Domino verè VICTOR requievit A. 1087.

CLXI. URBANUS II. Gallus Rheimensis Canonicus Regularis Lateranen-

nenfis, deinde Monachus Cluniacensis, postea Episcopus Ostiensis, ac tandem Pontifex elect. A. 1088. Ita *Baron:* ad hunc annum. Multa præclara decreta sanxit, Auctor & Promotor egregius fuit expeditionis Celeberrimæ Europæorum Principum contra Turcas & Saracenos ad Hierosolymam recuperandam: nuncio etiam de eadem feliciter expugnata paulò ante mortè accepto, ipse quoque vitæ suæ agonem ultimum gloriosè finiit Anno 1099. die 29. Julij.

§. 2. Imperatores Orientis.

LXXXVII. **R**OMANUS ARGYROPYLUS qui veneno extinctus & strangulatus est tum Conjugis Zoes adulteræ, tum Michaëlis, quem ipsa perperam amabat, factione A. 1034.

LXXXVIII. MICHAEL IV. PAPHLAGO ex argentario Imperator, & adulter Zoes, à dæmone divexatus ad mortem usque A. 1041.

LXXXIX. MICHAEL V. à Populo excæcatus & lapidatus, quod Zoen, a quâ

à quâ fuerat adoptatus, in exilium & claustrum abdidisset, 1041. quam populus cum Theodorâ Sanctimoniali extraxit, ut Regnū iterū administraret.

XC. CONSTANTINUS IX. cognomento MONOMACHUS ob nuptias cum Zoe coronatus, obiit A. 1052.

XCI. MICHAEL VI. STRATONICUS dictus; Imperio se abdicavit A. 1056

XCII. ISAAC COMNENUS, tyrannus Regnum occupat, sed biennio post Monachum induit.

XCIII. CONSTANTINUS X. qui & Ducas dictus, moritur A. 1067. relictis tribus filiis, & *Eudocia* uxore.

XCIV. ROMANUS DIOGENES, *Eudocia* maritus, tribus annis Imperat, & à Turcis capitur.

XCV. MICHAEL VII. Cognomento DUCAS *Constantini Ducas* filius, ob ignaviam Imperio spoliatur à *Nicephoro* A. 1071. & in Monasterium intruditur.

XCVI. NICEPHORUS III. BONTONIATES in ordinem Religiosum reductus ab Alexio A. 1078,

XCVII,

XCVII. ALEXIUS COMNENUS
imperavit, ad annum usque 1118. qui
fuit vitæ ultimus.

Imperatores Occidentis.

XV. **H**ENRICUS II. Cognomen-
to CLAUDUS, & SANCTUS
(aliàs I. eò quod alter Henricus deci-
mo sæculo Imperator nuncupari no-
luerit) inter alias virtutes heroicas,
perpetuam virginitatem cum *S. Chu-
negundâ* coluisse & *S. Stephanum* cum
toto Regno Ungariæ ad Christum ad-
duxisse legitur. Regnavit annos 23,
obiit 1024. Sepultus Bambergæ SYMB:
Ne quid nimis. ab hujus obitu vacavit
Imperium ad annum usque 1027.

XVI. CONRADUS II. SALICUS
Imperator Romæ coronatus à *Joanne*
Papa, ipso die paschatis. *Henrico* au-
tem repentinâ morte sublato A. 1039.
iterum vacavit Imperium usque ad an-
num 1046. SYMB: *Omnium mores, sed
tuos imprimis observa.*

XVII. HENRICUS III. (ab aliis
II.) Cognomento NIGER & filius
Con-

Conradi, regnavit cum *Agnete* conjugē, ab animi demissione & Pœnitentia laudatissimus, adeò ut coronam Imperatoriam non antè susciperet, nisi præmissâ disciplinæ verberatione, quæ Christianis tunc admodum familiaris erat. Obiit inter manus *Victoris* Papæ Anno 1056. *Baron. SYMB. Qui letum auffert, execrationem mutat in benedictionem.*

XVIII. HENRICUS IV. (aliis III.) Septenniū vix egressus, Imperio inauguratus est sub tutela matris suæ *Agnetis*. Annis regiminis sui sexaginta duobus præliis & se & alios lassavit, ferox Ismael! nullum fuit tempus quo non vinceretur vel vinceret, in eo contumax crimen, & tam mollibus quàm prosperis infracta etiam cum cœlo luctandi libido, insignes naturæ dotes, vertit in enormia crimina, tribus Pontificibus rebellis filius, Anathemati obligatus, tandem morte repentina extinctus est, An. 1106. *Baron. SYMB. Multi multa sciunt, se autem nemo.*

§. 3. Concilia.

Legionense in Hispania An. 1012.
 Aurelianense An. 1017. Salegun-
 stadiense cui interfuit *Barckardus*
 Wormatiensis Episc. An. 1022. Mo-
 guntinum duplex An. 1023. & 1054.
 Lemovicense An. 1029. Pampilonense
 A. 1032. Triburiense II. A. 1035. Vene-
 tum in Ecclesia *S. Marci* A. 1040. Con-
 stantiense 1044. Sutrinum in Heetruria
 1046. & aliud ibidem 1059. Romanum
 contra Simoniacos, Incestuosos & *Be-
 rengarium* sub *Clemente II.* A. 1047. Flo-
 rentinum A. 1055. Lugdunense An.
 1055. Augustodunense 1055. Turo-
 nense contra *Berengarium*, ubi & abju-
 ravit 1055. & aliud ibidem 1096. La-
 teranense A. 1059. contra *Berengarium*
 ubi iterum abjuravit. Mantuanum con-
 tra *Cadaloum* Schismaticum A. 1064.
 Barcinonense 1064. Romanum Mag-
 num 1075. iterum Romæ sub *Gregorio*
VII. A. 1076. ad tollendam de Impe-
 rio contentionem quæ inter *Henricum*
IV. (aliàs *III.*) & *Rudolphum* Sueviæ
 Ducem

Ducem intercedebat. Rursum ibidem
 A. 1079. in quo *Berengarius* jam Octo-
 genarius, multoties relapsus denuò
 abjuravit. Lugdunense, Avenionense,
 & Meldense celebrata eodem An. 1080.
 Beneventanum sub Victore 1087. & a-
 liud ibidem 1091. Tolosanum 1090.
 Placentinum 1075. Claromontanum
 in quo *Urbanus II.* Occidentis Princi-
 pes Christianos ad bellum Sanctum
 concitavit. A. 1095. Barense A. 1077.
 Hierosolymitanum 1079.

§. 4. Schismata.

Gregorius Antipapa contra *Bene-
 dictum VIII.* intrusus & cedere
 compulsus ab *Henrico* Germano Re-
 ge. 1012. * *Sylvester* & *Joannes* Archi-
 presbyter, quem *Benedictus IX* Sedem
 dimittens sibi subrogârat. Suasum de-
 inde est tribus his ut se ipsi abdicarent,
 & *Gregorium VI.* agnoscerent quod e-
 tiam factum 1044. * *Mincius* à *Nico-
 lao II.* expulsus * 1059. * *Cadalous* con-
 tra *Alexandrum II.* 1061. miserè obiit
 A. 1064. * *Guibertus* Cancellarius an-
 tea

tea Imperij sub *Henrico & Agnete* qui se
Clementem III. vocabat adversus *S. Gre-*
gorium VII. A. 1083.

§. 5. Propagationes Fidei.

Conversa Pannonia. Toletanum
Regnum, A. 1088. * Vindi Sla-
vi Saxones, plenè conversi per Hes-
mannum * Reparata apud Hungaros
fides per Regem *Andream* pœna ca-
pitis indicta in deficientes, & *Velam*
fratrem ejus. * *Pomerani*, ac *Stetinen-*
ses agente *Boleslao III.*

§. 6. Persecutiones Fidei.

Innumeri Christiani variis in locis
à *Sclavis*, *Hungaris*, *Danis*, & *Ruf-*
sis pro fide interfecti * *Arabes* plures
quàm septem millia Christianorum
Hierosolymam peregrinantes ipso die
parasceves in quodam castello obfi-
dent, & occidunt ut vix duo millia
evaserint. * *Ecclesia* ab *Henrico IV.* Im-
peratore variè vexata. * *S. Olaus* Rex
Martyr, item *Banno* *Rufforum* Apo-
stolus, ac *Colomannus* * *Arialdus* Dia-
con: *Mediolanens.* 1066. *Bonizo* per
Schismaticos 1089. §. 7.

§. 7. *Sanctitate Clari.*

S Romualdus 1008. S. Henricus Imper. Maritus & Virgo 1024. S. Cunegunda Imper. uxor & Virgo 1024. S. Odilo 1048. S. Eduardus Rex Angliæ Virgo & Maritus (Solo tactu sanabat morbum strumæ, quod divinum munus ad posteros Reges Angliæ mansisse dicunt) 1066. S. Stanislaus Episc. & Martyr. 1079. S. Arnulphus 1080.

§. 8. *Hæretici.*

Berengarius Archidiaconus Andegavenfis, de præsentia Christi in Eucharistia, deque baptismo parvulorum malè sentiens, legitima matrimonia dissolvebat. Simoniaci, Novi Manichæi in Gallia, Michaël Cerularius. Reordinantes. Novi Nicolaitæ, Incestuosi Uvecilini, Roscelinus.

§. 9. *Initia Religios. Ordin.*

Ordo Vallis Umbrosæ sub Regula S. Benedicti inchoatus à Joanne Gualberto. A. 1040. Ordo Grandimondensis per Stephanum 1080. Carthusianis dat initium S. Bruno 1086. Antoniani, qui servirent nosocomiis per Guastonū instituti. Sive ut Onuph: Ordo ministrantium in nosocomiis illis

lis ægrotis, quibus membra igne Sa-
cro sensim consumpta pereunt, qui ig-
nis dicitur *S. Antonij* hi cum Laici
essent litteram Tav pro Symbolo sus-
ceperunt. Cisterciensis à *S. Roberto* 1098.

§. 10. *Initia Regn. & Princ.*

Persix dominatus transfertur ad
Turcas, qui subactis Babylonis
soli ferè Orientem occupant. 1050. *
à Rege Burgundionum *Rudolpho* quòd
subditi sæpè insolescerent, Burgun-
diæ Regnum dividitur in comitatum
& Ducatum. Ille donatione cessit *Con-
rado* Imperat: hic *Henrico I.* Franco-
rum Regi. Ita *Genebrard* * Delphina-
rum Viennensium initium à *Guige* Gra-
tianopolis Comite, qui nomen sibi fe-
cit in Delphinatu, Allobrogum gente,
unde Orti Delphini Viennenses, inter
Franciæ Reges & Sabaudix Princi-
pes medi 1075. Ita *Boussieres*. * Equi-
tum Dalmatiæ & Croatiæ 1076. * Du-
catus Bohemiæ in Regnum erigitur A.
1087. * Regnum Poloniæ ex Ducatu
1077. * Comitatus Lusitaniæ Mauris
I ad em.

ademptæ fit Regnū 1089. * Incipit Regnum Scotiæ, & Siciliæ 1098. * *Godofridus Bullionius* ab universo exercitu constituitur primus Rex Hierosolymitanus, noluit tamen coronam auream suscipere, quòd Christus ibi Spineam tulisset.

S. II. *Instit. Sacror. Rituum.*

CRuciatæ contra Infideles, & præcipuè pro reparatione terræ Sanctæ primò Inductæ A. 1095. * Triduanum jejunium annuum in Capite quadragesimæ apud Cassinum * Globus aureus cum Cruce, insigne imperii. * Symbolum primò Cantari cæptum Romæ post Evangelium. 1014. * Addictum Deiparæ Sabbathum 1095. * Usus & nomen disciplinæ seu flagellationes, quæ priùs privatim usurpabantur, fiunt publicæ.

S. 12. *Nova Reperta & Nates Urbium.*

NOtæ Musicæ *ut, re, mi, fa, sol, la,* à *Guidone Aretino* excogitatæ A. 1022. Scaphusiana Urbs conditur. 1052.

S. 13.

§. 13. *Scriptores Sacri.*

BErno Abbas. Guido contra Berengarium. D. Burckardus Episc. Wormati: D. Fulbertus Episc. D. Bruno Episc. Herbipol: Glaber. Hermannus contractus. Oecumenius. D. Anselmus Episc. Lanfrancus Episc. Theophylact. Episc. Petrus Damian. Cardinal: Marianus Scotus Fuldensis Monachus insignis Theologus & historiographus. Ivo Carnotens. Episc.

§. 14. *Natur. Discipl. Periti.*

I. S Burckardus Wormat: Episc: decretorum Collector, & Canonum peritissimus. Ivo Carnotensis. Item Collector decret: *Math.* Albazenus, Albaregnius. Campanus Ungobardus. Joannes Serapion. Quido. Arctinus. Franco Scholasticus. Oliverius Malmethuriensis. *Med:* Avicenna. *Hist.* Joannes Ziphilinus. Meginfredus. Adrianus. Marianus Scotus. Joannes Curo-Palates.

§. 15. *Universitates & Scholae Publicae.*

Academia Babylonica, Saracenorum, praesertim ad Medicinam & Astrologiam tradendam A. 1000.

§. 16. *Strategi & Prælia.*

S Excenta Scytharum millia precibus *Constantini Ducis & Populi* fusca divinitus A. 1065. * *Robertus Guiscardus, Normannus*, Dux fortissimus. * *Huna Anglus* bellicosissimus. * *Godefridus Bullionius* Hercules Christian.

§. 17. *Memorabilia.*

GODEFRIDUS BULLIONIUS exequitur A. 1096. expeditionem terræ Sanctæ, quæ secuti sunt nonnulli Episcoporum ac nominatim *Ademarus Aniciensis Episc.* & *Duces*, ac *Comites*, quos inter *BALDUINUS & Eustachius fratres Godefridi*, *Hugo frater Regis Galliæ*, *Robertus Flander*. *Stephanus Blesensis*, *Raimundus Tolosanus*, *Bæmundus Apulus*. aliique infiniti propè nobiles, cum exercitu centum fortissimorum bellatorum milium ex Occidente Collectorum, qui omnes *Cruce* ex purpureo panno confectâ, supra dextrum humerum notati erant, in signum indulgentiæ ab *URBANO II.* illis concessæ (unde & *COHORS CRUCIATA* dicta) processerunt ad eò fortiter adjuvante Deo, ut An. 1097. *Niceam Urbem* quintâ hebdomadâ obsidionis expugnaverint, & eodem anno *Balduinus Frater Godefridi* factus fuerit *Comes Edessæ, Mesopotamiæ & Medorum Metropoleos*, & A. 1098. per *Sum-*
mam

nam comineatus inopiam in manus nostras se dederit Antiochia mense 9. obsidionis, *Boamundo* Duce Apulæ ejus urbis Principe constituto: quæ mox iterum à Turcis obsessa, à Christianis autem erumpentibus fortissimè servata, centum millibus Saracenorum in eruptione cæsis. Demum Anno Christi 1099. qui erat quartus susceptæ expeditionis ipsam Hierosolymam die 39 obsidionis Idibus Julii, Feria sexta & horâ, quâ Christus mortuus, ingenti Strage hostium receperunt, postquam 490. annis in Saracenorum potestate fuisset. *Sigebert. Onuph. Palmo:* Addit *Genebrardus* ex manuscriptis *Fucherii Carnotensis*, qui in illa expeditione Sacellanum egit *Baldvini*, & testis est oculatus, milites inopiâ jumentorum usos fuisse ad Sarcinas suas vervecibus, Capris, suibus, arietibus, interdum etiam bobus equitasse. Scribit *Zonaras* hanc protectionem indicatam fuisse coelitus per infinitam locustarum multitudinem quæ ab occidente orta, & tanta fuit, ut inter volandum Orientem versus nubibus æquipararetur & Solem obscuraret. Verùm ad eò insignes victorias brevi post Christianorum avaritia & ambitus corrupit, & optimè parta pessimè iterum omnia Dilapsa sunt.

§ 18. *Signa & Trag. Event.*

Cometes formâ horribili A. 1005.

* tanta fames & mortalitas per totum prope orbem ut Sepelientium tædio Spiritum adhuc vivi trahentes cum mortuis tumularentur 1006. * Cometa Specie trabis per quatuor menses apparet, 1016. * Aquisgrani tanta siccitas & aëris intemperies, ut præ nimio ardore multi homines deficerent, & animalia subito interirent, 1021. * Nix tam copiosa in Occidente ut sylvas frangeret. 1047. * Iterum fames ingens, ac pestis per orbem 1062. * Dominicâ Palmarum, de die, Sereno cælo, Stella conspicitur, 1077. * Magnus terræ motus cum mugitu horribili præsignificat bellum ab *Henrico Imperatore* susceptum adversus *Gregorium Papam VII.* Sigeb. A. 1082. * Ingens inundatio aquarum in Italia, quâ rupes veluti liquefactæ ruinâ suâ plures villas obruerunt. 1086. * Eodem anno domesticæ aves, pavones, Gallinæ & anseres se à domibus extrahentes fiunt Sylvaticæ. * Pisces ferè omnes in aquis moriuntur A. 1087. * In Occidentali Lotharingiæ parte
mul-

AB ANNO 1000. AD 1100. 198

multi igne Sacro correpti, qui membra interna consumens, putredinem inducebat, ac nigrorem, instar carbonum, alii amissis per putredinem manibus ac pedibus ad vitam morte miserabiliorem reservati sunt, plurimi distorti permanserunt & nervorum contractione dirè cruciati A. 1089. *Sigeb.* * Mortalitas magna in Gallia & Germania 1094. * Terræ motus cum valido venti turbine die decimo Septembris A. 1095. *

SÆCULUM XII.

AB ANNO 1100. ad 1200.

S. I. Romani Pontifices:

CLXII. **P**ASCHALIS II. Italus Florentin: matre Germanâ natus, ex Monacho Cluniacensi à *Gregorio VII.* Cardinalis creatus ac Pontifex deinde factus A. 1099. *expetente populo, eligente Clero, & toto Cardinalium Senatu collaudante ait Genebrard:* mul-

I 4

tum